

moderne Aseptik, havde overhovedet ingen anden Uddannelse som Sygeplejerske end et langt Livs Erfaringer. Derfor vilde vel heller ingen bruge hende.

Men han var for træt nu til at tænke derpå. Da han havde drukket lidt, bad han den Gamle slukke og gå til Ro. —

Et Par Dage efter var han for anden Gang ude at køre, og rundt i Egnen blev der fortalt de fabelagtigste Historier om, hvor fuldstændig han allerede var kommen sig.

Samme Dag sendte han Bud til Præstegården og indbød Mads Vestrup til en Kop Eftermiddagste. Præsten kom også men mødte med en højst uselskabelig Mine og erklærede straks, at der for hans Skyld ikke skulde gøres Anstalter, da han ikke ønskede at nyde noget.

Torben fandt det høfligst at lade, som om han ingenting mærkede. Han bød ham Plads, sørgede for hans Bekvemmelighed og bad om Lov til at lade noget Sodavand bringe ind, da han så hvor Sveden stod i store Blærer på hans Pande efter den lange Spaseretur. Men også dette Tilbud afslog Mads Vestrup kort og bestemt.

Torben sprang herefter over al overflødig Indledning, også over den Undskyldning han havde tænkt at gøre ham på Grund af Sammenstødet med Asmus ved hans forrige Besøg, og gik lige til den Sag, for hvis Skyld han havde ladet ham kalde. Han fortalte ham, hvad Lægerne nu mente om hans Tilstand, og at der var Udsigt til, at han allerede efter Nytår kunde blive rask nok til at rejse herfra.

„Men nu er det, jeg ikke rigtig kan lide at tænke på, at Huset her skal stå helt tomt efter mig. Jeg vilde gerne, at det vedblivende skulde være et Hjem, også når jeg er borte. På så mange Måder — og med så mange Minder — er jeg nu igen bleven knyttet til dette Sted, og jeg vil ikke, det skal forfalde. Så er der også et Hensyn at tage til Barbara. Hun hører jo til de — ulykkelige eller lykkelige — Mennesker, som har deres hele Verden der, hvor Tilfældet anbringer dem. Det kære gamle Menneske har aldrig været vant til at kunne disponere over nogen egen Vilje og vilde sikkert føle sig ganske husvild, dersom man pludselig overlod hende til sig selv. Derfor har jeg tænkt på at indrette en Del af Huset her eller foreløbig måske Forvalterboligen derovre til et Sygehjem — eller Gæstehjem eller hvad man nu vil kalde det — for Fattige her fra